

Activitate:

Story telling/Arta povestirii

Participanți:

- Preșcolar
  - ✓ Primar
  - ✓ Gimnazial
  - ✓ Liceal

Dificultate:

- Mică
  - ✓ Medie
  - ✓ Mare

Mod de livrare:

- Față-în-față
  - ✓ Online
  - ✓ Învățare mixtă

Obiective de învățare:

- Îmbunătățirea ascultării și interacțiunii – ca o poveste să mențină atenția unui copil este nevoie, ca pe lângă conținutul atractiv, să conțină elemente de oralitate, să emane emoție și să cuprindă elemente amuzante și surprinzătoare. Toate aceste fac copilul să intervină cu întrebări, observații și remarci.
- Creșterea empatiei – poveștile au darul de a-i face pe copii să se identifice cu personajele și sentimentele lor, moment oportun pentru părinte de a vorbi despre tipuri de emoții și de ce este importantă arătarea grijii față de ceilalți prin gesturi și limbaj.
- Conștientizarea rădăcinilor și insuflarea valorilor – povestirea întâmplărilor din trecut și descrierea unei scurte istorii a fiecărui membru din familia extinsă ajută copiii să

creioneze trecutul rudelor și să conștientizeze poziționarea lor în arborele genealogic. Odată cu aceste povești copiii învață care sunt valorile și obiceiurile familiei.

Cuvinte cheie:

Poveste, abilități, competențe, dialog, interactivitate, arta povestirii, story telling

Competențe:

- Gândire prospectivă
- Gândire sistemică
- Gândire critică

Metode utilizate:

- Story telling/Arta povestirii

Materiale: Fișă_ Story telling/Arta povestirii

Sursa: Reper21

Desfășurare:

1. Scurtă descriere a metodei Story Telling Arta povestirii

- ✓ Tradus din engleza, "storytelling" înseamnă acțiunea de a povesti. Dar cuvântul are sensuri în plus pe care aceasta traducere le sacrifică. Nu poți să povestești orice și oricum. Regula de aur, fără care nu există storytelling este să spui (oral, nu în scris) unei persoane sau mai multora, povestea unei întâmplări reale în care ai fost implicat în mod direct.
- ✓ Storytellingul a fost dintotdeauna o formă de artă educativă/utilitară și o modalitate foarte puternică de expresie a spiritului uman. Povestindu-și experiențe, oamenii au transmis informații și obiceiuri din tată în fiu, au creat valori comune, au pus bazele identității morale și culturale, au mobilizat comunități, au făcut posibil schimbul de informații și progresul, au sensibilizat, s-au afirmat, au devenit populari, au câștigat recunoaștere și statut social privilegiat pentru ei înșiși sau pentru cei pe care i-au reprezentat. Iar importanța storytelling-ului nu s-a pierdut. Devine o necesitate tocmai pentru că povestim din ce în ce mai puțin întâmplări reale, relevante, în care noi înșine am fost implicați.

- ✓ Ce diferenta ar fi intre teatru si storytelling? Nu este oare, persoana care povesteste unui public, un actor? Ba da! Persoana care povesteste ar putea fi un actor, dar storytelling-ul nu este teatru, desi implica "audienta". De ce? Pentru ca spre deosebire de alte tipuri de performance, in storytelling nu exista bariera scenei si nici un scenariu scris de o alta persoana, iar interactivitatea este fireasca si naturala. Firescul interactivitatii este intretinut de autenticitate, pentru ca in storytelling povestesti despre propriile tale experiente si o faci pentru ca ai simtit interesul, curiozitatea sau nevoia celorlalti pentru acele povesti.
- ✓ In storytelling, povestitorul isi expune propriile experiente, asumandu-si riscul de a fi vulnerabil si contestat, transmite emotii autentice, iar comunicarea este bidirectionala pentru ca se ajusteaza la energia publicului. De aceea, actul povestirii se poate transforma intr-o experienta revelatoare, adesea cu impact imediat, atat pentru povestitor, cat si pentru publicul sau.
- ✓ Storytellingul nu este teatru, dans, mima sau pantomima, chiar daca poate mixa, in doze farmaceutice si astfel de forme de expresie. Asadar, povestitorii folosesc limbajul, iar forta si expresivitatea vorbirii sunt puse in slujba povestii. Povestea este motivul si motivatia povestitorului. De aceea, pentru a fi inteleasa si a-si atinge scopul va fi adaptata publicului. Povestea va fi spusă folosind un anumit tip de cuvinte unui copil de 5 ani si se va folosi un vocabular diferit daca va fi spusă unui absolvent de studii superioare. Utilizarea corecta a cuvintelor, puterea de expresie si de evocare a limbajului sunt esentiale pentru storytelling.

- ✓ Povestitorii pot fi avantajati din punct de vedere social, pot fi mai populari decat altii si pot avea o suma de privilegii dobandite tocmai datorita talentului lor special de a povesti si de a convinge prin utilizarea povestilor. Dar toate acestea sunt secundare. In storytelling povestea este scopul, iar povestitorul are capacitatea de a selecta din experientele sale de viata, exact acea experienta care odata povestita, iti va schimba perceptia, te va convinge de ceva, te va elibera, iti va da de gandit, sau te va ajuta sa iei o decizie. In storytelling, povestitorul este intodeauna autentic, isi asuma propriul punct de vedere, este implicat si din acest motiv, este si convingator.
- ✓ Storytellingul nu este doar despre intamplari, ci si despre oameni. Povestitorul poate sa iti spuna povestea unei persoane, dar o va face din perspectiva interactiunii personale.
- ✓ Daca ai fost implicat intr-un eveniment, sau daca ai interactionat cu o persoana, atunci poti sa povestesti acea experienta ca un "storyteller". Fara emotia implicarii personale, povestea este o relatare, un alt fel de povestire, dar nu se inscrie in categoria storytelling. Asadar, intodeauna vei spune celor care te asculta ce pareri, senzatii, ganduri, decizii, transformari, etc. s-au produs in tine cand ai trait(sau dupa ce ai trait) experienta pe care o povestesti.

- ✓ Orice poveste este o naratiune, iar storytelling-ul nu face exceptie. Atentia cea mai mare a povestitorului este concentrata, in cazul storytelling-ului, asupra relevantei povestii. Ea trebuie sa fie compelta si sa functioneze ca un ajutor pentru cel care asculta. In functie de nevoile ascultatorului, povestea trebuie sa transmita experiente, cunostinte, sa risipeasca temeri, sa creezeza incredere, sa produca amintiri, sa modifice sau sa consolideze mentalitati, sa persuadeze, sa ajute la luarea deciziilor, sa evoce sau sa anticipeze evolutii ale unor actiuni sau fapte si consecintele lor. O poveste rotunda nu este in mod obligatoriu, una care respecta toate momentele naratiunii, ci este o poveste care isi atinge scopul. Povestea completa cuprinde si efectul. Este ceea ce se intampala cu cel care asculta povestea dupa ce povestitorul a incheiat ceea ce avea de spus. Prin urmare, cel care asculta devine co-autor al povestii pentru ca a fost expus unei experiente care l-a transformat.

- ✓ Oare cine nu știe povestea Șeherezadei, frumoasă la chip și ageră la minte.

„A fost odată ca niciodată un rege persan pe nume Shahryar, care, din păcate, a descoperit că soția sa, l-a înșelat. De furie poruncește să fie omorâtă. Convins că toate femeile sfârșesc prin a deveni infidele, ordonă marelui său vizir să-i aducă în fiecare zi câte o fecioară, cu care se căsătorește și petrece câte o noapte, decapitând-o a doua zi. După 3 ani, marele vizir, nemaigăsind fecioare pentru șah, îi împărtășește problema frumoasei și inteligenței sale fiice, Șeherezada. Aceasta se oferă să devină următoarea soție a regelui . Tatăl său se opune inițial, dar în urma hotărârii ei, până la urmă acceptă resemnat.

În noaptea nunții Șeherezada, începe să-i spună proaspătului soț o poveste, pe care însă nu o termină, întrerupând-o chiar în momentul culminant, la răsăritul soarelui. Astfel, regele fiind astfel nevoit să o țină în viață încă o zi, pentru a afla sfârșitul povestirii. Următoarea noapte Șeherezada termină prima poveste și începe alta, și tot așa de 1001 ori. În tot acest timp Șeherezada îl convinge de fidelitatea ei, acesta păstrând-o de soție.”

Eh poveștile! Ele intrigă, farmecă, vrăjesc, te pot face să plângi, dar și să râzi în hohote, ele inspiră, motivează, educă, distrează, indiferent de vârsta care o avem.

Ființele umane iubesc poveștile, fie că sunt despre lampa fermecată, despre Ali Baba, legende despre creația lumii, epopееle eroilor mitologici, basmele lui Petre Ispirescu sau poveștile bunicilor.

Pasul 1: Intrarea in poveste / Poarta

Pentru ca Storytelling nu presupune doar o experienta de grup ci si una individuala, conform principiului AICI si ACUM, este necesara crearea unui spatiu propice introspectiei, al deschiderii catre experienta proprie, dar si un dialog deschis intre participanti. Un alt obiectiv al acestei etape este familiarizarea publicului/participantilor cu elementele povestirii.

Aceasta se poate face prin: jocuri de grup, interviuri, utilizand mijloace vizuale si media, metoda introspectiei (jurnal), exercitii de improvzatie etc.

Un exercitiu pe care il puteti face este sa le cereti participantilor sa se gandeasca la povestea lor preferata. In prima parte ei trebuie sa se gandeasca la momentele principale ale povestii si sa le noteze pe o foaie de hartie sub forma de intrebari. (de exemplu: De ce a plecat fetita la bunicuta? Cu cine s-a intalnit in padure? Ce a gasit in casa bunicutei? etc) Dupa aceea, in perechi, vor face schimb de povesti, fiecare va citi intrebarile colegului si va incerca sa refaca povestea.

Acest exercitiu da sansa participantilor, nu doar de a intra pe taramul povestilor insotiti de personajele lor preferate, dar si de a initia un dialog cu ceilalti, de a gasi similitudini sau diferente in ceea ce priveste perceptia povestilor.

Pasul 2: Povestea

De la tehnica la entuziasm. Astfel s-ar intitula procesul efectiv de narare. Exista factori ce tin de arta povestirii si care ajuta naratorul sa comunice efectiv cu ascultatorii, sa creeze magia realitatii pentru ca acestia sa fie transpusi in planul povestii. Acestia tin de intonatie, volumul vocii, utilizarea pauzelor, a onomatopeelor

si a gesturilor, elemente care ajuta la transmiterea mesajului povestii narate. Ele pot fi invatate si necesita exercitiu continuu.

Elementele externe auditive, vizuale si kinestezice si tactile au, de asemenea, un rol major in transmiterea mesajului si in crearea iluziei realitatii. Pot fi utilizate instrumente muzicale, inregistrari, imagini, chiar si obiecte reale ce apar pe parcursul povestii. Ascultatorii ar putea gusta din marul primit de Alba ca Zapada, sau chiar simti greutatea cosului dus de Scufita Rosie bunicutei. In momentul in care calul lui Fat Frumos trebuie sa treaca o apa, publicul poate fi si el implicat in efectuarea saltului.

Contactul cu publicul tine nu doar de faptul ca povestea le este daruita. Atentia si suspansul trebuie intretinute, la fel si implicarea constanta a fiecarui participant in parte. E foarte important sa urmarim gesturile, privirile celorlati. Ei pot fi chiar implicati in procesul nararii prin intrebari de genul: Ce credeti ca urmeaza? Ce ai face tu in locul printului? Unde credeti ca greseste mama vitrega? Exista si posibilitatea oferirii anumitor secvente publicului pentru a putea fi dezvoltate/continuate de ei.

In cazul in care exista mai multi naratori iar spatiul permite acest lucru, exista posibilitatea realizarii unui traseu cu mai multe opriri, un fel de colina cu mai multe castele. In spatii special amenajate cate un narator povesteste o poveste unui grup restrans de persoane. Dupa aceea, grupurile se muta reusind astfel sa treaca pe la toate castelele, ascultand atfel mai multe povesti. Un grup restrans de ascultatori va asigura un dialog mai centrat pe individ si pe nevoile acestuia.

Pasul 3: Iesirea din poveste

O data ce ascultatorii au primit povestea, aceasta devine a lor. Ea a trecut, la fel ca ei, printr-un proces transformativ, mesajul ajungand la fiecare participant in forma sa initiala,

dar o data trecut prin filtrul personal, individualizandu-se, capatand nuante proprii imaginatiei si experientei receptorului. Un mic exercitiu in care intrebati publicul - ce culoare avea perna pe care a stat regele? Ce se auzea in padurea de artari prin care a trecut zmeul? Cat de rece era apa de izvor din care a baut calul? - va revela diversitatea si unicitatea experimentarii procesului.

lesirea din poveste presupune o miscare din planul povestii in planul perceptiei publicului. Ea poate fi facut prin activitati ca desenul, teatrul de umbre, teatrul, scrierea creativa, chiar si dezbaterea. Pornind de la caracteristicile personajelor si de la valorile si mesajul povestii se pot construi scenarii noi, in care participantii au atat rol de autor cat si de actor.

